

Posudek na diplomovou práci Josefa Paukejeho

Funkce polovětných vazeb ve španělštině a jejich ekvivalenty v češtině.

(Pedagogická fakulta JU, České Budějovice 2010, 122 stran+přílohy)

Tématem diplomové práce Josefa Paukejeho je funkce polovětných vazeb ve španělštině a jejich české ekvivalenty. Autorova práce je standardně rozdělena na dvě velké části – část teoretickou a praktickou. V části teoretické, která je obsahově nesrovnatelně obsáhlejší (cca 77 stran) oproti části praktické (cca 40 stran), autor prokazuje velmi podrobné obeznámení se studovanou problematikou, a to jak z pohledu autorů českých, tak zejména španělských. Jednotlivé prameny jsou analyzovány velmi detailně – v českých pramenech se autor (ve shodě se zadáním své DP) zaměřuje zejména na komparativní přístup ke studiu dané problematiky, při analýze zdrojů španělských zaměřuje svoji pozornost i na syntaktický a formální popis daných útvarů v rámci větné struktury. Je otázkou, zda bylo nutno v některých případech prezentovat danou problematiku natolik detailně, a to zejména s ohledem na skutečnost, že autor s takto rámcově vymezeným teoretickým pozadím v praktické části (vzhledem ke kontrastivnímu zaměření své práce) téměř nepracuje. Na druhou stranu musím ocenit autorovu snahu přiblížit danou problematiku i z pohledu jiného než z toho, který nabízejí zdroje českému publiku známé a dostupné. V praktické části autor detailně analyzuje výskyt polovětných vazeb v jednom španělsky psaném (Cortázar) a jednom česky psaném díle (Čapek). Pracuje přitom s příklady, které získal excerpce z paralelního korpusu Intercorp. Jednotlivé příklady jsou opatřeny místy krátkým komentářem. Při klasifikaci příslušných českých ekvivalentů se opírá zejména o publikaci Veselý a kol. (2004.) – v této souvislosti mám však na autora první otázku: proč např. na str. 81 uvádí jako ekvivalenty polovětných konstrukcí s gerundiem do češtiny přehled, který je v této publikaci určen pro překlad gerundia do češtiny? Je si autor vědom skutečnosti, že ne každé gerundium, infinitiv a participium musí být nutně součástí polovětné vazby? V souvislosti s praktickou částí mám na autora ještě další otázku týkající se metodologie použité při práci s paralelním korpusem Intercorp (její zodpovězení v textu postrádám): jakým způsobem bylo prováděno vyhledávání jednotlivých příkladů? (prostřednictvím lemmatu, tagu, slova?) + pracuje autor ve své práci s absolutním počtem příkladů či nikoliv?

Hodnocení po stránce formální:

Práce je psána česky a po formální stránce je na standardní úrovni. Autorovi bych však vytkla místy těžkopádný styl (dlouhá souvětí), upozornit musím i na některé drobné prohřešky stylistické (str. 4 nerespektování shody podmětu s přísudkem, str. 117 poslední věta závěru oddílu II, atd.) a formální (str. 5 – *cílem praktické části* místo *cílem teoretické části*, str. 104 – „*měli tito roboti měli podobu člověka*“). S tímto souvisí i seznam literatury, který není řazen abecedně, jak je obvyklý úzus, ale podle klíče, který je znám pouze autorovi. Je škoda, že se při závěrečné redakci výše uvedené nedostatky nepodařilo odstranit, neboť na druhou stranu chválím diplomandovu snahu o didakticky promyšlenou prezentaci svého „výkladu“ (barevný text, podtržení).

Závěr:

Práce i přes uvedené připomínky vyhovuje požadavkům na diplomové práce kladeným. Práci doporučuji k obhajobě se známkou **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích, 7. ledna 2011

Mgr. Jana Pešková, Ph.D.

